

handlingsmaade, er meget naturligt, men det forekommer mig, at saaledes som Sagen i Begyndelsen af Oktober laa for, maa det erkendes, at den Behandling, den har faaet saavel her i Tinget som i det andet høje Ting, fuldkommen er saaledes, som man maa ønske det, netop for at Sagen kan fremmes. Jeg skal ikke indlade mig i en Debat med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) med Hensyn til, hvorvidt det var heldigt eller ikke heldigt at optage de Ændringsforslag, som i sin Tid bleve indsatte her i Tinget til det oprindelige Regeringsforslag. Vi førte ved paagældende en Forhandling derom, og jeg henviser til denne Forhandling, saaledes som den findes gengiven i Tidenden. Enhver kan fremdeles have sin Mening om, hvorvidt det var heldigt eller ikke heldigt i Forslaget at optage de Ændringsforslag, som den Gang bleve behandlede, afstemte og afgjorte.

Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) giver heller ikke mig Anledning til synderlige Udtalelser; thi den historiske Opredning af, hvad han har syslet med i 1892—93, altsaa i det forrige Aarhundrede angaaende Løsning af Valgretsspørgsmaalet i Forbindelse med det politiske Forlig af 1. April 1894, ligeledes i forrige Aarhundrede, har jeg aldeles ingen Adgang til at kontrollere og end mindre til at modsige. Nu have vi hørt det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) tage til Genmæle derimod for sit Vedkommende, og jeg maa da ganske henstille, at denne Forhandling, hvis den skal føres videre, da føres mellem disse Herrer... (Berntsen: Jeg har ikke rejst denne Forhandling!)... Men det ærede Medlem har svaret, og det var ganske naturligt, at han gjorde det, og jeg har glædet mig over at høre det ærede Medlems Svar. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtalte, at man dog ikke saadan uden videre kunde sige, at den sidste Valgdag havde anerkendt Valgretsforlaget i Folketingets Affattelse, og saaledes som det snart vil komme til at foreligge igen. Thi Vælgerne havde ikke udtalt sig klart om Valgretsspørgsmaalet. Det havde de ikke kunnet gøre. Thi det, Valget havde drejet sig om, var for eller imod Ministeriet J. C. Christensen. Ja, saaledes kan det ærede Medlem omskrive den faktiske Kendsgerning, vi en Gang ikke kunne rokke. Det er kun en Omskrivning, det er kun ad en Omvej, at det ærede Medlem her fører Betragtningen hen imod det samme, thi for eller imod Ministeriet J. C. Christensen, bliver for eller

imod den Sag, vi her drøfte, saa sandt som denne Sag staar i Spidsen for Ministeriets Program og det Partis Program, hvoraf Ministeriet er udgaaet... (Alfred Christensen: Staar og falder det med det?)... Det Spørgsmaal kommer til at foreligge til sin Tid... (Alfred Christensen: Ja, saa har jeg ikke mere at sige!)... Det glæder mig, at det ærede Medlems Nysgerrighed er saa hurtigt tilfredsstillet. Skulde jeg kunne være til Tjeneste en anden Gang, skal jeg være det, men jeg haaber, at det ærede Medlem ikke vil gøre Forsøg paa at afbryde mine Bemærkninger med sin utidige Nysgerrighed. Altsaa, jeg hævder, at denne Sag har fundet sin Afgørelse saa godt, som det overhovedet er muligt at faa en Sag lagt frem og afgjort paa en Valgdag, idet Vælgerne have erklæret, at de ønske Sagen løst og det i Hovedtrækene, saadan som den er anerkendt af Ministeriet og Ministeriets Parti. Det er den sidste Valgdags Afgørelse af denne Sag, og derfor nytter det ikke, at det ærede Medlem for Hillerød vil argumentere paa den Maade, at Kampen sidste Valgdag ikke drejede sig om denne Sag, men om Ministeriet. Thi Ministeriet og Ministeriets Program turde være eet her.

Det ærede Medlem saavel som ogsaa senere det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) og vel ogsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) have stadig kritiseret Forslaget ud fra, at Forslaget, som det tidligere er vedtaget i Folketinget og her i Dag vil blive vedtaget paa ny, vil give Socialdemokratiet Herredømmet ude i Kommunerne. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke denne Argumentation. Den er mig ganske ufattelig. Jeg ved ikke, hvad vi her have med at gøre, hvorledes Vælgerne ville stemme kommunalt og politisk. Vi give jo ikke Valgret hverken til Højre som saadant eller til Venstre som saadant eller til Socialdemokratiet som saadant; vi give Valgret til danske Borgere, og saa bliver det de danske Vælgeres Sag at dele sig i de Lejre, hvor de Anskuelse, de nu en Gang ønske at hylde og støtte, føres og forfægtes. Det er Princippet for Venstre, og det Princip maa være det afgørende. Da det altsaa ikke har nogen Interesse for mig her at overveje, om Socialisterne vinde eller ikke vinde, fristes jeg ikke ind paa nogen Modargumentation. Hvis jeg havde nogen Interesse med Hensyn til Socialisternes Udsigter i denne Forbindelse, vilde den give sig Udtryk i følgende Betragtning: Dæm op for de rime-